

Czy mówią ci prawdę o Ewangelii?

Anthony Buzzard

Pytając jakiegokolwiek studenta lub czytelnika Biblii na temat przesłania płynącego z Ewangelii zapewne usłyszymy w odpowiedzi że składa się z ono z dwóch wielkich prawd: 1. Jezus umarł za nasze grzechy. 2. Jezus powstał z martwych i wstąpił do Ojca. Niewielu jednak zadaje sobie pytanie: Czy to jest to czego uczy Biblia?

Otwórz Biblię i zacznij czytać sprawozdania Jezusa głoszącego Ewangelie. Pamiętaj, że Jezus został posłany przez Boga, aby dał nam ewangelię zbawienia (Hebr. 2: 3). Jakie fakty Jezus prezentuje ówczesnym słuchaczom jako Ewangelie? Czy nakłaniał on ludzi, żeby wierzyli tylko w Jego śmierci i zmartwychwstanie?

Nie czynił tego. Nie według relacji Mateusza, Marka i Łukasza. Jezus rozpoczął swoją działalność w Galilei obwieszczając dobra nowinę. Nazwał ją Ewangelia o **Królestwie Bożym**.

"Jezus przyszedł do Galilei i zaczął głosić dobrą nowinę, którą przyniósł od Boga. Podkreślał, że już koniec czekania, nadeszło Królestwo Boże, czas porzucić własne drogi i *zaufać prawdom dobrej nowiny*.(Marka 1:14,15 NP)

Zwróćmy uwagę, że Jezus jeszcze nie powiedział ani słowa o swojej śmierci i zmartwychwstaniu. Wezwał do okazania skruchy (kompletnej zmiany myślenia i zachowania) i okazania wiary w Ewangelie o **Królestwie Bożym**.

W Łukasza 4:43 Jezus wyjaśnił nam istotę swojej działalności. Powiedział: Innym miastom też pragnę nieść dobrą nowinę o **Królestwie Bożym**, *gdyż po to zostałem posłany* (NP)

Później Jezus wysłał uczniów aby ogłaszali to samo ewangeliczne orędzie: "Posłał ich aby głosili **Królestwo Boże** ... Uczniowie wychodzili zatem i chodzili po wioskach, *głosili dobrą nowinę* " (Łuk 9: 2, 6 - NP).

Co zatem było przesłaniem Ewangelii? Czy było to o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa? Zdecydowanie nie. **Uczniowie na tym etapie nawet nie wierzyli, że Jezus miał umrzeć i zostać wzbudzony z martwych!**. Długo po rozpoczęciu swojej działalności głoszenia Ewangelii (Łuk 9: 6), nie rozumieli idei śmierci i zmartwychwstania Jezusa , Łukasza 18: 31-34 mówi nam, że kiedy Jezus dużo później opisał swoją nadchodzącą śmierć i zmartwychwstanie "*nie pojmowali Jego wypowiedzi*" (Łuk 18:34).

A przecież "*głosili dobrą nowinę* " (Łuk 9: 6, 60, 10: 9). Jednak informacje o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa nie były jeszcze częścią Ewangelii.

Po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa fakty te zostały dodane do ewangelicznego orędzia. Ewangelia o Królestwie miała to sama miano , ale nowe fakty dotyczące śmierci i zmartwychwstania Jezusa zostały włączone do tego przesłania o królestwie. Ale dobra nowinę o Królestwie nadal była głównym tematem Ewangelii: "Gdy jednak uwierzyli Filipowi, który głosił dobrą nowinę o **Królestwie Bożym** , i o imieniu Jezusa Chrystusa, dawali się ochrzcić zarówno mężczyźni, jak i kobiety " (Dzieje 8:12). Paweł "przez trzy miesiące odważnie i otwarcie głosił, dyskutował i przekonywał o sprawach dotyczących Królestwa Bożego.(Dzieje 19:8).

"Paweł poświadczał **Królestwo Boże**, a na podstawie Prawa Mojżesza przekonywał o Jezusie ... od rana do wieczora ... Przez całe dwa lata ... Paweł głosił im **Królestwo Boże** i otwarcie z odwagą, nauczał o Panu Jezusie Chrystusie" (Dz 28:23, 30, 31). Paweł opisał całą swoją misję jako "głoszenie **Królestwa Bożego** " (Dz 20:25 - *dokładnie tak, jak Jezus opisał swoją posługę* Łk 4:43).

Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa są **ważną częścią Ewangelii** , **lecz nie stanowią jej całości**. Podstawą biblijnej Ewangelii jest przyjdzie Królestwa Bożego ("Przyjdź Królestwo Twoje"), monarchii która zostanie utworzona w Palestynie, z Jerozolimą jako stolicą, a jej władza będzie rozciągać się na cały świat. Jest to jedyna nadzieja dla świata. Ewangelia jest zaproszeniem dla ciebie aby współzgodzić z Chrystusem w tym nadchodzącym Królestwie (por Iz. 32: 1; Dan 7:18, 22, 27; Ps 37:11 = Mat 5:5; Łuk 19:11, 17; Obj. 2:26; 03:21; 05:10; 20:1-6; 1 Kor. 6:2; 2 Tm 2:12; 12:32; Łk 22: 28-30). W celu uzyskania nieśmiertelności i miejsca w nadchodzącym Królestwie musimy okazać skruchę, ochrzcić się i przygotować się na przyjdzie Jezusa, aby ustanowić swoje Królestwo. Takie jest przesłanie Ewangeliczne głoszone przez Jezusa i Apostołów (Marka 1: 14-15; Dz 08:12; 02:38; 10: 47-48; 19: 5; 22:16; 19: 8; 20:25; 28:23, 31).

Znaczenie terminu "Królestwo Boże"

Głoszenie w Nowym Testamencie oznacza "obwieszczenie [zwiastowanie] ewangelii o **Królestwie Bożym** i o imieniu Jezusa" (Dz. 8:12). Skrucha oznacza przejawianie wiary w ewangelie królestwa, Jezusa przesłanie (Mak. 1: 14-15) i zmianę kierunku naszego życia, odwracając się od nieposłuszeństwa wobec Mesjasza, i samym stając się przekazicielami wiadomości o królestwie (Łuk. 9: 60). Oznacza to również, akceptację śmierci Jezusa jako ofiary prześladowanej za nasze grzechy i zmartwychwstanie Jezusa. Królestwo Boże jest pięknie zdefiniowane (również w innych fragmentach) przez Marka 11:10, gdzie tłum radował się perspektywą "nadchodzącego Królestwa naszego ojca, Dawida."

Rozumienie Królestwa jako prawdziwej monarchii politycznej obejmującej władzę na ziemi zgadzało się całkowicie z poglądem Jezusa. To faryzeusze byli tymi, którzy próbowali uciszyć entuzjazm uczniów wobec Jezusa i nadchodzącego Królestwa. W odpowiedzi Jezus powiedział: "Jeśli oni [uczniowie] zamilkną, będą krzyczeć kamienie" (Łuk 19: 39-40). Później w Dz 1:6 Apostołowie, który właśnie przeszli intensywny okres szkolenia pod okiem Jezusa o "sprawach Królestwa" (Dz 1: 3), zwrócili się do swojego mistrza, "Czy w tym okresie przywrócisz Izraelowi królestwo do jego dawnej świetności?"

"The New Jerusalem Bible zauważa - "Apostołowie oczekują, że Królestwo Mesjasza będzie przywróceniem politycznej dynastii Dawida." Takie rozumienie Królestwa Bożego było słuszne. Jako głosiciele ewangelii mówili o tym Królestwie, i to w towarzystwie Mesjasza, już od kilku lat. Jezus na pewno nie sugerował w swojej odpowiedzi (Dz. 1: 7), jakoby uczniowie ciągle mieli niewystarczającą wiedzę o głównym temacie Jego Ewangelii. Pytanie nie dotyczyło, czy Królestwo zostanie przywrócone Izraelowi. To było pytanie o to, *kiedy* to wielkie wydarzenie nastąpi.

Zdrowy rozsądek podpowiada nam, że przedstawiciele Pana w głoszeniu Ewangelii rozumieli, czym Królestwo Boże było! Jeśli byłoby inaczej jak Jezus mógł powierzyć im zadanie głoszenia Jego Ewangelii Królestwa, nie tylko w Izraelu, ale całemu światu? (Łk 9: 2, 6; Mat. 28: 19-20).

Zwróćmy uwagę na to, jak wielu uczonych biblistów poprawnie zdefiniowało Królestwo Boże:

E. Haenchen: "Głoszenie Królestwa Bożego oczywiście odnosi się do Królestwa Bożego, *które rozpocznie się wraz z paruzją [drugie przyjście]*" (*Dzieje Apostolskie*, 1971, str 141, przypis 2..).

HJ Cadbury, *Acts and Eschatology*: "Nic oczywiście nie odróżnia pojęcia Królestwa Bożego z *Dziejów Apostolskich* od *apokaliptycznego [przyszłościowego]* użycia, *jakie miało w ewangeliach*."

Kevin Giles (*Reformed Theological Review*, wrzesień-grudzień 1981 r.): " Rozumienie Królestwa Bożego przez Łukasza *wciąż jest w przyszłości, będzie ono oznaczać odrodzenie Izraela* ." Dalej cytuje on J. Jervell (*Luke and the People of God*), który w odniesieniu do apostołowskiego pytania o przywrócenie Królestwa w Izraelu stwierdza: " Teologia Łukasza oczekiwała odrodzonego Izraela "

Cadbury: *Dzieje Apostolskie* zawierają "wiele elementów znanych" w NT nauczaniu. **Kaznodzieje głoszą Królestwo Boże** albo rzeczy o nim" (Dz. 1: 3; 8:12; 20:25; 28:23, 31). Termin Królestwo Boże "pojawia się niemal od pierwszego wersu do ostatniego wersu w tej księdze." "Królestwo Boże stanowi *formułę* najwyraźniej równolegle używaną przez autora z bardziej charakterystycznym pojedynczym czasownikiem" *ewangelizować* "... Oczywiście nic nie odróżnia pojęcia Królestwa Bożego w *Dziejach Apostolskich* od **apokaliptycznego użycia**, jakie ono ma w ewangeliach synoptycznych. Na przykład "trzeba doświadczyć wielu trudności, aby wejść do Królestwa Bożego"(Dz. 14:22). "

Haenchen: O *Dziejach Apostolskich* 28:23: "Królestwo Boże i imię Jezus Chrystus właściwie stoją obok siebie. To drugie wyrażenie (Jezus Chrystus) odnosi się do śmierci i zmartwychwstania, poświadczone w Piśmie Świętym, i zarazem potwierdzający Mesjanizm Jezusa. *Królestwo Boże stanowi całą istotę chrześcijańskiej ewangelizacji* : Również w 19: 8, 20:25 i 1: 3 ma to samo znaczenie. Z drugiej jednak strony, zarówno tutaj (Dz.28:23) jak i w 8:12 i 28:31 jest ono wymienione wraz z wydarzeniami związanymi z Jezusem, to ma ono *przyszłościowy sens* o którym *Dzieje Apostolskie* 14:22 mówi. *Podczas paruzji przyszłe Królestwo powróci wraz z Jezusem (Łuk 21:31)*. Pawła wysiłki aby przekonać Żydów trwały przez cały dzień. To pokazuje, jak bardzo był zaangażowany aby pozyskać ich "(*Acts of the Apostles*, str. 773).

Earle Ellis: "W Dziejach Apostolskich wyrażenie Królestwo Boże jest użyte *jako przyszłe wydarzenie* Królestwo będzie miało wspaniałą i jawną manifestację w *przyszłości* ... Tak jak twórcze słowa z Księgi Rodzaju (1: 3) **słowo o Królestwie** [porównaj , Mat. 13:19] również zawiera w sobie rzeczywistość nowego stworzenia. Niemniej Królestwo to *pozostaje w przeszłości, a jego przyjście jest związane z paruzją* , wspaniałego pojawienia się Jezusa u kresu tego wieku. (Łuk 19:11; 22:29; 11: 2.; Dz 1: 7, 11) Życie wieczne czeka na nadchodzący wiek (Łuk.18:30) . Swoim odzewem *na wieść o Królestwie ludzie ujawniają, czy są one przeznaczeni do "życia przyszłym wieku "* (Dz 8: 1-17; 13:46, 48) "(Luke , *New Century Bible* , s. 13).

Wszystko zależy od naszej reakcji na ewangeliczne orędzie o Królestwie które głosił Jezus. Ewangelie (Mateusza, Marka, Łukasza i Jana) same w sobie są modelem ewangelizacji, zapraszając nas do okazania skruchy i wiary w Ewangelie o Królestwie (Mk.1:14-15) jak również w śmierć i zmartwychwstanie Jezusa.

Wszelkie redukcje Ewangelii jest poważnym i niebezpiecznym błędem. Jezus rzeczywiście podkreśla rolę rozumnego pojmowania Bożego planu / Ewangelii o Królestwa Bożym. Jezus czyni zrozumienie Ewangelii o Królestwie niezbędnym warunkiem okazania skruchy i przebaczenia:

Gdyby ujrzeli i zrozumieli [Ewangelie o królestwie Mat. 13:19], to by się nawrócili i doznali by przebaczenia. "(Marka. 4, 11-12).

Pierwsze polecenie Jezusa i jego podstawowa teza zawarta we wszystkich ewangelicznych naukach to:

Nawrócenie się (zmiana nastawienia umysłu i życia) i uwierzyć w Ewangelie o zbliżającym się Królestwie Boga. (Marka. 1: 14-15). Wszystko inne co Jezus i Apostołowie powiedzieli jest rozbudowaniem tej kluczowej i podstawowej koncepcji.

Jezus powiedział również, że Ewangelia o Królestwie jest niezbędna do zbawienia, " są ludzie którzy wysłuchują, co się mówi; potem jednak przychodzi diabeł i wybiera Słowo z ich serca, aby nie uwierzyli i nie *zostali zbawieni*. " (Łuk 8:12).

Paweł również był kaznodzieją **Ewangelii Królestwa** , naśladując Jezusa swego Pana (Dzieje 20: 24-25 ; 28:23, 31; 19. 8 por Dzieje 8:12).

Chrześcijanom również polecono głosić tę samą Ewangelie Królestwa (Mat. 28: 19-20; Łuk 9:60). *Jak dobrze radzimy sobie z tym zadaniem? A Ty jak sobie z tym radzisz?*

Tłumaczenie Robert Kawecki
(zacytowane wersety z przekładu Nowe Przymierze)